

Lezers op reis: Slovenië,
Kroatië en Bosnië-Herzegovina

IN GOEDE EN KWADE DAGEN...

Eind mei stapten mijn vrouw en ik in het Antwerpse stadhuis in het huwelijksbootje. We wilden een kleine en bescheiden trouw, maar voor de huwelijksreis mocht het toch 'iets meer' zijn. Een jaar lang hebben we proberen plannen waar we naartoe zouden gaan. Alle klassiekers kwamen aan bod: de Amerikaanse westkust, Florida, New York, de Maldiven, Thailand, etc... Elke dag borrelde er wel een nieuw plan op, maar we werden niet bepaald vrolijk van het idee dat we gedurende enkele weken elke dag op hetzelfde strand gingen liggen, of in een huurauto van hotel naar hotel zouden rijden. We hadden allebei reeds dergelijke reizen gemaakt en wisten dus wat we daarvan mochten verwachten. Uiteindelijk kwam mijn vrouw met een geniaal idee op de proppen: "Laat ons met de motoren op huwelijksreis gaan, ik vind het zonde dat die wekenlang in de garage zouden staan verkommeren, terwijl we er zoveel plezier mee zouden kunnen beleven..."

Gert Fransen / Abby Coekaerts

 Gert Fransen / Abby Coekaerts

Dat gezegd zijnde begonnen we al snel te plannen. We wilden best wel veel: bergen, zon, zee, strand, goede wegen, mooie natuur, lekker eten en vooral veel plezier. In een ver verleden was ik al eens in Kroatië geweest en ik herinnerde me dat de meeste van die dingen op ons verlanglijstje daar wel binnen handbereik lagen. Fantastische natuurlandschappen eens je München achter je gelaten hebt en prima wegen. Om de trip compleet te maken werden ook Slovenië en Bosnië-Herzegovina nog aan de menukaart toegevoegd. We hadden een plan!

Toch maar Slovenië

We wilden zoveel mogelijk saaie autosnelwegen en nodeloze overnachtingen vermijden, dus kochten we een lichte motoraanhangwagen waarmee we onze KTM Duke 690 en Ducati Multistrada 1200s

konden vervoeren. Als rasechte Sinjoren gebruiken we zelden of nooit de wagen. Boodschappen doen we in eerste instantie te voet, vervolgens met de tram, dan de fiets, erna de motor en in allerlaatste instantie, als het echt niet anders kan, hebben we een oude Renault Clio met 160.000 km op de teller op de parking staan die ons door de onvermijdelijke Antwerpse files loodst. Ideaal ook om het saaie autosnelwegwerk voor zijn rekening te nemen!

We zullen onze motorreis van start laten gaan in Slovenië, in het kleine dorpje Brezje nabij Bled. Oostenrijk leek me in eerste instantie geschikter als startlocatie en sprak me ook meer aan, maar in het verleden heeft de heimat van de Sachertorte al tweemaal bewezen dat die een bloedhekel aan me heeft zodra ik er een motorband op het asfalt zet. Na aanhoudende regen en onweer met een rothumeur en een fikse verkoudheid de rest van onze trip afwerken, daar hadden we ditmaal absoluut geen zin in.

Meteen goed

We laten er geen gras over groeien en al de tweede dag na ons huwelijk vertrekken we met onze sleep richting zuiden. Onderweg genieten we van een stralend zonnetje terwijl we de saaie autosnelwegkilometers wegwerken. Dat duurt tot we in Oostenrijk zijn, want daar liggen vanaf Kärnten de eerste onweersbuien op de loer. Vanuit ons Clio'tje sturen we een grote grijns en een uitgestrekte middenvinger naar boven en eenmaal door de Karawankentunnel verwelkomt Slovenië ons met een stralende zon. In de B&B in Brezje worden we vriendelijk ontvangen met een halve liter bier en Sloveense gastvriendelijkheid. Op 14 uurtjes tijd hebben we traag maar zeker - en droog! - onze tweewielers naar een adembenemende omgeving gevoerd waar het motorplezier ons toelacht. Let the honeymoon begin!

Op motordag 1 hebben we een rit van ongeveer 180 kilometer gepland via Bled richting Kransjka Gora met erna het nationaal park Triglav om zo via het Italiaanse Tarvisio terug naar onze B&B te rijden. Dit is meteen al een van de mooiste ritten die we ooit gereden hebben. Het weer is prachtig (op een 15 minuten durende 'aangetekende zending' uit Oostenrijk na), het asfalt is kurkdroog en biljartglad en na een kort bezoekje aan het toeristische Bled worden we constant omringd door vergezichten over de Julische Alpen. We rijden langs smaragdgroene berggrivertjes die thuishoren in een natuurfilm en na een tijdje 'haarspeldbocht klimmen' worden we in de buurt van Trenta getraakteerd op een prachtig uitzicht op de 2.864 meter hoge Triglav. De afdaling leidt ons richting Italië waar we verwelkomd worden door het prachtige Lago Del Peril. Eens terug in onze B&B genieten we van een welverdiend avondmaal waarna we ons op een terrasje onledig houden met het ontwarren van ons spanriemenkluwen. Moet ook gebeuren...

Kroatië

De volgende dag nemen we na het ontbijt voor meer dan een week afscheid van onze trouwe vierwieler. We mogen die achterlaten op de parking van de B&B, dat hebben we vooraf bedisseld toen we reserveerden. We rijden van Bled naar het Kroatische Kostrena in de buurt van Rijeka over perfect geasfalteerde Sloveense binnenwegen. Onze eerste tussenstop hebben we voorzien bij het oninneembaar gewaande kasteel van Predjama. Dit is qua architectuur zodanig fascinerend dat je je maar één ding afvraagt: "hoe zijn ze er ooit in geslaagd een kasteel in een gigantische grot te bouwen?" De aannemers van vroeger moeten wel degelijk van een ander kaliber zijn geweest die van vandaag, zoveel is zeker. Dit bouwwerk zou direct dienst kunnen doen in een film van Lord of the Rings, zeker als je weet dat er in de 15^e eeuw een soort plaatselijke Robin Hood in

het hoogste torentje schuilde die maandenlang het Oostenrijks leger jende door kersen over hen uit te strooien. De kerel werd nooit gevat, maar stierf naar verluidt toen een kanonskogel 'm trof terwijl hij op het toilet zat. Van een oneervolle dood gesproken... We verleggen ons pad richting Kroatië. Vlak voor de grens moesten we - gelukkig in een gezellige taverne - een uurtje schuilen voor een lokaal onweertje. Aan de grens volgt een korte identiteitscontrole - je verlaat de Schengenzone bij het inrijden van Kroatië - waarna we onze eerste kilometers op Kroatisch grondgebied afleggen. De hoogtemeter op de gps toont steeds lagere waarden en de temperatuur stijgt evenredig om uiteindelijk te stoppen bij 30 graden. In onze B&B krijgen we een fles wijn cadeau voor ons huwelijk en 's avonds eten we op een terras met prachtig uitzicht over de Kroatische kustlijn en de stad Rijeka. We hebben ons dit plan nog geen seconde beklagd!

Uitwaaien

Voor de volgende dag hebben we een rit van 220 kilometer uitgestippeld langs de kustweg tussen Kostrena en Zadar. De E65 bestaat voor 90 procent uit ronduit perfecte wegen en leidt ons van baaitje naar baaitje, het ene al pittoresker dan het andere. En ondertussen doorkruisen we 'en passant' ook nog enkele prachtige natuurparken langs uitdagende slingerbochten. Deze E65 is blijkbaar een gekende plezierweg voor tal van motorliefhebbers die graag hun kneesliders eens willen opschuren. Van motor-

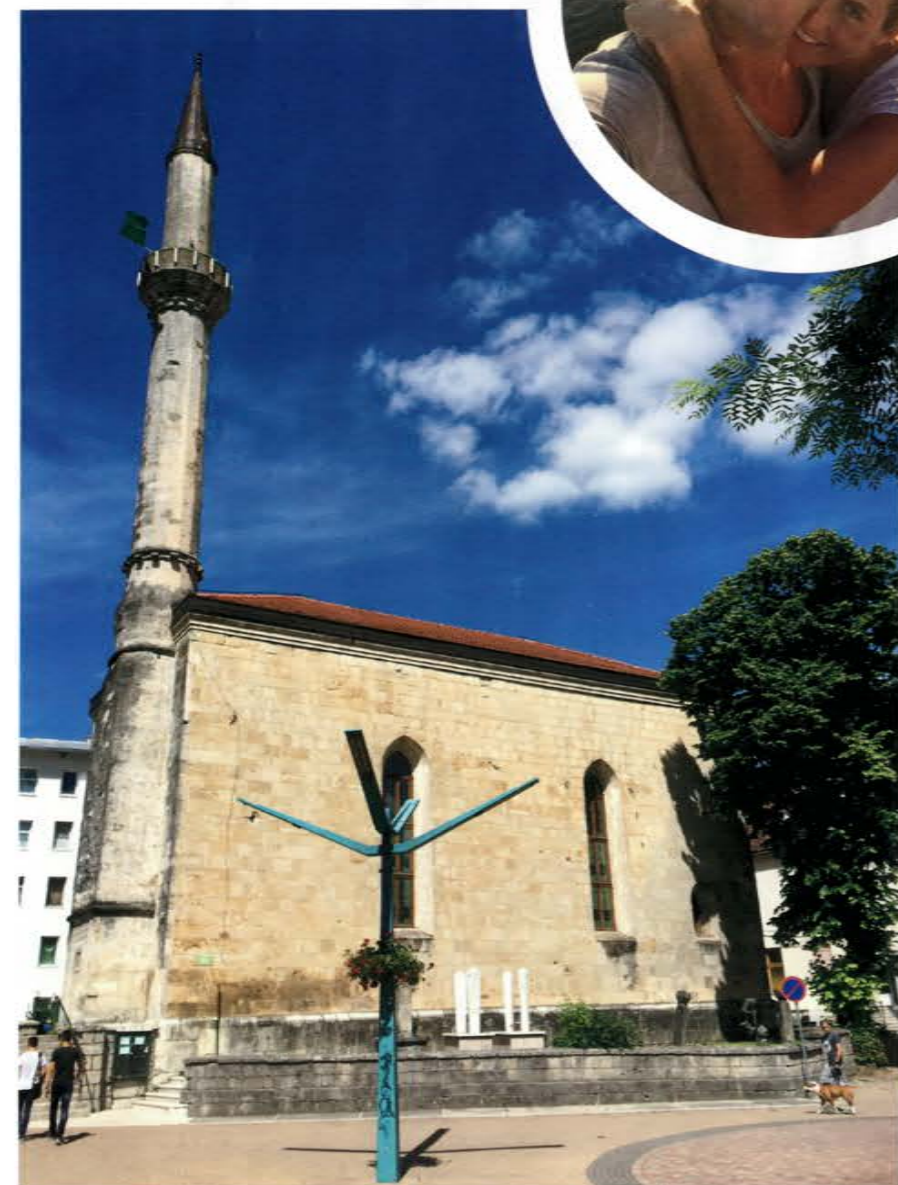
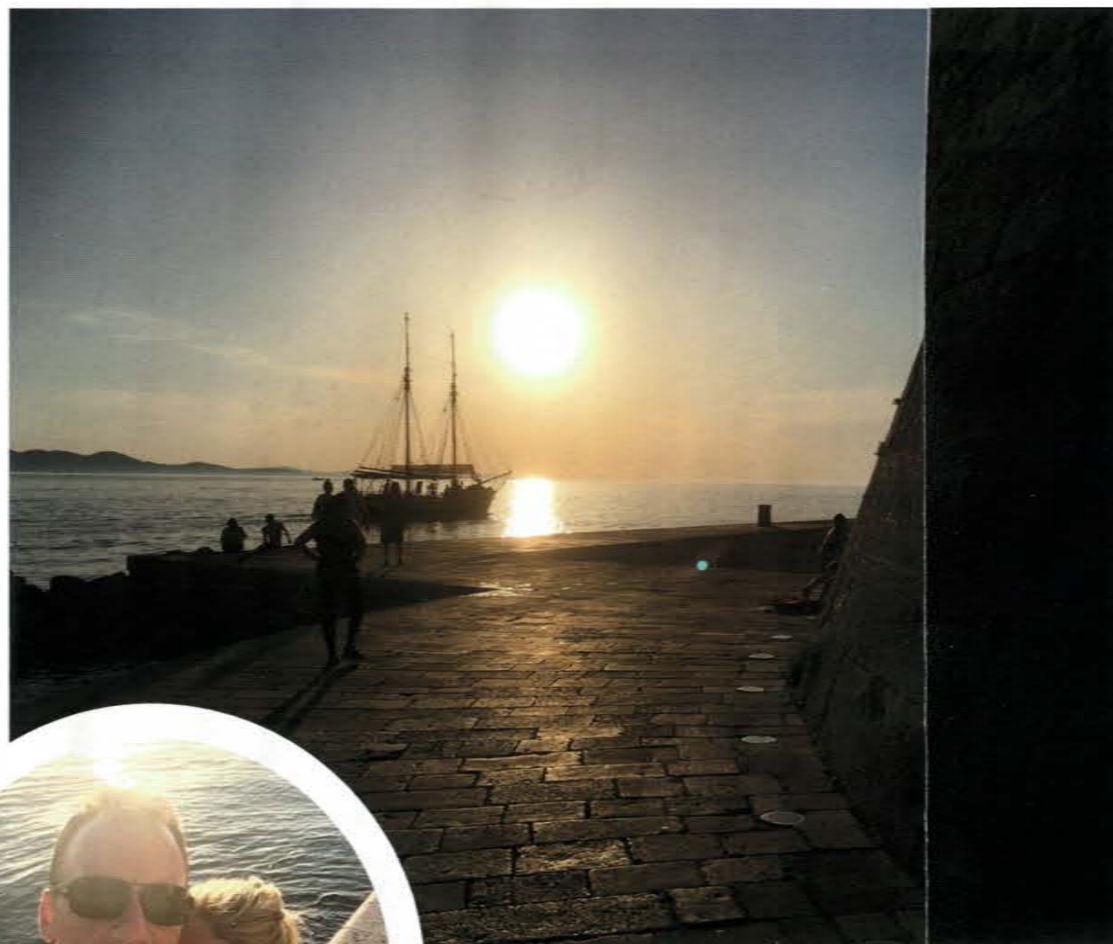
Deze foto: Na een kort bezoekje aan Bled worden we constant omringd door vergezichten over de Julische Alpen.

Foto links: Eenmaal door de Karawankentunnel verwelkomt Slovenië ons met een stralende zon.

Foto hierboven: De kustweg tussen Kostrena en Zadar: 90 procent perfecte wegen die ons van baaitje naar baaitje leiden.

Foto's hieronder: Het is verbazend te zien hoe Kroatië nog steeds getekend is door de Balkanoorlogen van de jaren 90.
Foto linksonder: In Bosnië-Herzegovina merk je meteen dat de kerktoren plaats heeft geruimd voor de minaret.
Foto rechts & inzet: In Kostrena eten we 's avonds bij een prachtige zonsondergang in een lokaal restaurantje aan zee.
Foto rechtsonder: De vrouw van mijn leven...

vriendelijke vangrails hebben ze hier helaas nog niet gehoord dus enige voorzichtigheid bij het volgen van de lokale dorpsgekken is geboden. Deze rit is zodanig mooi dat we vergeten te eten en uiteindelijk zijn we uit vermoeidheid gestopt een uurtje voor onze eindbestemming Bibinje, een klein vissersdorpje met een gezellig haventje vlakbij Zadar. Vanuit ons appartement kijken we uit over de Adriatische zee, waar we zelfs dolfijnen zien passeren. Hier zullen we vijf dagen blijven om wat te rusten en de stad Zadar en omgeving te verkennen. Je mag hier nog lekker uitwaaien in short en T-shirt, enkel een helm is verplicht. Het is een zalig gevoel om nog eens net zoals lang geleden naar de bakker en de kruidenier te rijden zonder dat je jezelf eerst een kwartier moet omkleden tot achter je oren. Uiteraard is het veiliger om goede motorkledij te dragen en ik doe het thuis altijd. Maar van één ding ben ik overtuigd: in landen waar motorkledij nog niet verplicht is, zie je mensen veel vaker en sneller de motor of motorscooter nemen en blijft de wagen op de oprij staan.

Oorlog

Na ons vijfdaags verblijf in Bibinje rijden we richting Korenika waar zich het Nationaal Park van de meren van Plitvice bevindt. We rijden voornamelijk langs binnenwegen en het is verbazend te zien hoe Kroatië nog steeds getekend is door de Balkanoorlogen van de jaren 90. Vernietigde dorpjes, kerkjes en huisjes blijven mekaar eindeloos opvolgen. Elk huis ouder dan 20 jaar kan je herkennen aan de kogelinslagen rond de vensters of de granaatinslagen in het dak. De bewoners ervan zijn in het beste geval naar West-Europa gevlucht en zijn nooit meer teruggekeerd. We rijden meerdere tientallen kilometers langs heuvels en prachtige valleitjes zonder ook maar één tegenligger te zien. De meren van Plitvice zelf zullen we niet bezoeken. Ik heb die vroeger al eens gezien en dat bezoekje bestond toen uit: betalend parkeren, een inkomkaartje kopen, op een bomvol treintje kruipen en vervolgens in een gigantische grote groep met andere toeristen langs de meren wandelen. We rijden dus verder richting Bosnië-Herzegovina en besluiten een rondrit in de omgeving van Bihac te doen. Eens de Kroatische grens gepasseerd begeef je jezelf buiten de EU. De dorpjes zien er wat hetzelfde uit als in Kroatië maar opmerkelijk is dat er in de plaats van een kerktoren een minaret in het midden van het dorp staat. Bosnië-Herzegovina is duidelijk nog zwaarder getekend door de oorlog dan Kroatië maar het is volop in heropbouw. Alles is hier nog spotgoedkoop: we halen het equivalent van 20 euro uit een bankautomaat en na ons middagmaal, wat ijsjes, enkele drankjes, kauwgom en wat extra versnaperingen blijkt dat we slechts een kwart van ons Bosnisch geld hebben

opgemaakt. Ook opmerkelijk is de vriendelijkheid van de Bosnische bevolking die bestaat uit een mix van diverse godsdiensten en etniciteiten. Het land doet zijn uiterste best om er aantrekkelijk uit te zien voor toeristen en heeft een prima wegennetwerk waar we in België een puntje aan kunnen zuigen. De benzine kost er net geen euro per liter en ik ben ervan overtuigd dat je een fantastische en spotgoedkope motorvakantie zou kunnen beleven in dit land vol prachtige natuur en cultuur.

Byebye Brezje!

Onze B&B in Korenika bevindt zich pal op een berg-helling middenin de natuur en de eigenaars ervan zijn fervente jagers. Zij maken al hun heerlijke eten zelf en delen dit maar al te graag met hun gasten. Het ontbijt bestaat uit diverse lokale lekkernijen zoals zelfgemaakte honing, confituur, gerookte kaas en everzwijnworst. Wie bedacht ook alweer dit zalige plan?

Na Korenika rijden we weer richting west, deze keer deels over de snelweg. Je kunt de Kroatische snelwegen wat vergelijken met de Brennerpas maar dan zonder verkeer en met heel veel zon. In Kostrena eten we 's avonds bij een prachtige zonsondergang in een lokaal restaurantje aan zee en kruipen snel onder de wol. Morgen wacht ons reeds de laatste rit richting Brezje waar onze auto en aanhanger staan, en daar willen we nog ten volle van genieten.

We hebben uiteindelijk 1.400 motorkilometers soldaat gemaakt, dit over prachtige wegen in de Balkan en met een minimum aan autosnelwegkilometers. We zijn er bovendien in geslaagd een onvergetelijke huwelijksreis met prachtig weer te beleven en dat niet eens zo heel ver van huis. Een huwelijksreis waar we nog lang van zullen nagenieten en erover praten tot aan onze oude dagen! •

Heb je ook een motoravontuur dat je met de lezers van dit blad wil delen? Maakt niet uit of het een spectaculaire expeditie op twee wielen in Australië was dan wel een leuk beginnersverhaal dicht bij huis: laat maar komen! Stuur je tekst (minimaal 8.000 en maximaal 15.000 tekens) en een kleine selectie foto's naar de redactie via redactie@motoren-toerisme.be. Als jouw verhaal wordt geselecteerd voor publicatie, dan neemt een redacteur van M&T met jou contact op om het artikel verder te verfijnen en krijg je van ons een jaarabonnement op Motoren & Toerisme cadeau. Deze maand maken we dus Gert en Abby blij met twaalf maanden leesplezier, alstublieft!